א] אף שפאה נוהג בין בתבואה בין באילן לקט אינו נוהג באילן כמפורש בחולין קלא., ועי' מנח"ח ריח' שמ"מ נוהג בקטניות וירקות [כל שנתקיימו התנאים לחיוב עי' לעיל פ"ק מ"ד וה"ה ללקט], ועי' לעיל פ"ק משנה ד' ה' שהבאנו מח' ראשונים אם פאה נוהג רק בדגן תירוש ויצהר או בכל הדברים ועי' מנח"ח שיש נמ גם ללקט שתלוי במח' הנ"ל שלר"ש ור"ת בדגן דאורי' וקטניות וירקות מדרבנן.

ב] נתבאר לעיל שפאה צריך קריאת שם, אבל לקט חל מאליו כמפורש בתמורה כה. שבידי שמים הוא, עוד חילוק בין לקט לפאה עי' מל"מ פ"ב מתרומות ה"ט שכ' שפאה חל הפטור ממעשרות רק אחרי שבא לידי עני [ונתבאר במשנה הקודמת] ואילו לקט חל הפטרו מיד ועי' רעק"א במשנה הקדומת שתמה בזה.

ג] משנה, איזהו לקט הנושר 'בשעת הקצירה' עי' משנ"ר שנסתפק אם דין לקט הוי רק בשעת קצירה או גם אח"כ [לכאו' הכוונה אם נפל אח"כ מתוך ידו כ."ז שלא הניחן מידו דאם הניחן מידו וודאי ששוב אין דין לקט], ועי' להלן שמפורש בדעת הראב"ד שאין דין לקט רק בשעת קצירה ממש.

ד] 'קצר מלא ידו' 'תלש מלא קמצו' וכו' קצר וכו' הינו במגל, תלש וכו' הינו בידו ומבואר לפי"ז שיש חיוב לקט גם בתולש בידו ועי' גמ' חולין קלז. שנחלקו בזה תנאי שדעת רבנן שתולש כקוצר וחייב תמיד בלקט ואילו ר"י סובר שאין חיוב בתולש, וכ' הגר"א בשנו"א שלפי"ז מתני' כרבנן אבל מד' התו"כ משמע שאתי גם לר"י דמבואר שם בחולין שמודה ר"י בדבר שדרכו בכך וכ"ה בסמ"ג סי' רפה'.

ה] הרמב"ם פסק פ"ד ה"ב כר"י הנ"ל שאין חיוב לקט בתולש אם לא שדרכו בכך, והק' האחרונים ממה שכ' הרמב"ם ריש הל' מתנו"ע שחיוב 'פאה' יש בין בקוצר בין בתולש, ובפר"ח כ' שסמך על מה שכ' בפ"ד ה"ב לגבי לקט שהחיוב רק כדרכו בכך, אבל הרבה אחרונים חילקו בין לקט לפאה שפאה חייב רק כשדרכו בכך ואילו פאה חייב גם כשאין דרכו בכך עי' ביאוה"ל שם.

ו] נראה שאם חתך במגל או סכין אף שאין דרכו בכל חייב וכ"ה בדרך אמונה פ"ד ה"ב בשם הערוה"ש [והדרך אמונה כ' ע"ז וצ"ע] אמנם בסמ"ג סי' רפה' מפורש שהחיוב רקכשדרכו בכך ולפי"ז אין חילוק בין תולש לקוצר תמיד בדרכו בכך חייב באין דרכו בכך פטור וצ"ע.

ז] הכהו קוץ ונפל מידו לארץ הרי הוא של בעל הבית, טעמא דאין חיוב לקט בר"ש וחינוך מצוה ריח' כ' משום שנפל באונס ודרשי' לקט קצירך אין לקט אלא מחמת הקציר אבל אם נפל באונס פטור, אבל הראב"ד בתו"כ כ' טעם אחר בזה ז"ל פי' שאין זה בשעת קציר שכבר קצר אותם, ונ"מ לפי"ז שאם נפל בשעת קציר חייב [דלא ס"ל לפטורא דבשעת אונס], ויל"ע מ"ט לא כ' הר"ש טעמא דהראב"ד ואולי ס"ל שחיוב לקט יש גם באופן שאין זה בשעת קצירה [עי' לעיל אות ג'] אבל עי' שערי אמונה שהר"ש מודה רק כ' שנ"מ שהכהו הקוץ פטור אפי' נפל בשעת נפילה.

ח] אחר היד ואחר המגל לבעה"ב ולא הוי לקט, בטעם הדבר נח' הראשונים: א. בר"ש כ' שאין זה דרך קצירה דזה נקצר בגב ידו בגב המגל, ב. הראב"ד כ' שאין זה בשעת קצירה כלו' דנעשה בשעה שאינו עסוק בקצירה [עי' חי' אנשי שם] ג. הסמ"ג שם והיראים סי' קכ' והתיו"ט כ' משום שהוי נפילת אונס.